

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000

Letna inozemstvo . . . » 15.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 18

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 7 (1540)

Gorica - četrtek, 15. februarja 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Se je res treba bati Slovencev? Iran - islamska republika

Med tolikimi dopisi, ki zagotavljajo italijanski javnosti, kako dobro gre Slovenem v naši deželi in da jim vsled tega ni potrebna nikakršna globalna zaščita, ki bi, nasprotno oškodovala italijansko večino — obstaja upravičena domneva, da stojijo za vsem tem tajništva italijanskih strank — je tržaški dnevnik »Il Piccolo« objavil tudi poročilo o odgovorih beneško-slovenskih županov na vprašalno polo vladne komisije o narodnostnem stanju v tamkajšnjih občinah. Poročilo je bilo seveda potvorbno, saj je zamolčalo, da sta senator Beorchia in pokrajinski tajnik DC iz Vidma priložila omenjeni vprašalni poli posebno pismo z navodili, kako naj beneškoslovenski župani, povečini demokristjani, odgovorijo na zastavljena vprašanja.

VNAPREJ PRIPRAVLJENI ODGOVORI

Ker se videmska DC ni zanesla na strankarsko disciplino podložnih ji županov, je bilo poskrbljeno še za spremeno pismo videmskega prefekta omenjeni vprašalni poli, v kateri je bilo opozorilo na »delikatnost« zadeve. In beneški župani so pač odgovorili z NE slovenskemu jeziku, z izjemo občine Grmek. Najbolj izstopa med vsemi odgovori oni naivni iz občine Srednje. Tamkajšnji župan navaja namreč, da govori prebivalstvo njegove občine narečje, ki zmes »slovenskega«, nemškega, italijanskega, francoskega in furlanskega izvora!

Tako izgledajo torej odgovori, ki jih tržaški dnevnik prikazuje nič hudega slutnemu italijanskemu bralcu kot povsem spontane in verodostojne. Pač slabo pričevalo za novega ravnatelja Ferruccio Boria, ki so ga poklicali celo iz Turina, da bi za prejšnjim ravnateljem Chinom Alesijem, ki je nasprotoval ne le Osimu, ampak vsakemu sožitju s slovenskimi sodeželanji, rešil list njegove sovinskišne tradicije in mu dal novo smert.

So Slovenci z uveljavitvijo svojih pravic oz. ob morebitnem sprejetju zakona o globalni slovenski zaščiti res tako nevarni Italijanom, kot nas hoče prepričati npr. glasilo Liste za Trst »Voce Libera« ali pa plakati Lege Nazionale, gonja, ki se ji je pridružil, četudi v neki zmerni razdalji, tržaški »Piccolo« pod novim uredništvom?

DEMOKRISTJANSKI MONOPOL SLABI

Nič takega! Spet enkrat smo Slovenci predmet volivne mahinacije. V Slovenski Benečiji so imeli doslej svoj monopol demokristjani. In ta monopol so si gradili prav na odbijanju vsakršnega priznanja narodnostne istovetnosti tamkajšnjih ljudi. Vse drugo so bili — tako so jih prepričevali — »paleoslavi«, furlansko-slovenska mešanica, celo »francoska«, samo ne Slovenci. Slovenci so lahko le v Jugoslaviji. Če hoče biti Benečan Slovenec, potem je to izdajstvo Italije. Ta »argument« ustrahovanja je zalegal vsa povojna leta. Zato pa sedaj živčnost videmske DC, ko vidi, da se v Slovenski Benečiji dviga narodna zavest; da delujejo kulturna društva in se beneški človek rešuje dolgoletnega duhovnega tlačanstva.

Gre torej za volivne glasove, beneškoslovenske glasove, ki se jih DC boji izgubiti. Zato naj beneški rojaki ostanejo čim dalj nevedni, nepoučeni o lastni narodnosti in kulturi.

Po drugi strani pa s strašenjem pred »slovensko« nevarnostjo poskušajo stranke uloviti tudi italijanske glasove in se Italijanom predstavljajo kot odločne prvooboriteljce za italijanstvo dežele. Odtod poplava protislovenskih pism v tržaškem dnevniku.

PODOBNO TUDI NA KOROŠKEM

Podobno taktiko je začela tudi na Koroškem vladajoča socialistična stranka pred občinskimi volitvami, ki bodo tamkaj 25. marca letos. Njeno glasilo »Kärntner Tageszeitung« je ostro napadlo samostojne slovenske liste po južnokoroških občinah in Narodni svet koroških Slovencev, ki je njihov prvi pobudnik. Socialistično glasilo dolži NSKS, da s to pobudo ne ostaja več

narodnostna organizacija, pač pa da stopa na politično področje. Koroški Slovenci naj se »integrirajo« v socialistično stranko in naj ne silijo v »izolacijo«. Slovenske samostojne liste dolži, da so se ob volitvah županov po zadnjih občinskih volitvah postavile proti interesom socialistov.

V resnici pa so prav socialistični svetovalci po južnokoroških občinah takrat zavrnili podporo slovenskih, da se z njimi ne bi »umazali« pred nemško-nacionalno stranjo. V Pliberku so oni sami dali glasove ljudski stranki, zato da je sedaj na županskem mestu v tej občini človek nasprotne stranke.

Socialistična stranka je bila nadalje tista, katere glasovi so bili odločilni za sprejetje Slovincem nasprotnega manjšinskega zakona v parlamentu na Dunaju, kjer ima absolutno večino. In sedaj naj bi slovenski Korošci volili oz. se »integrirali« v socialistično stranko? Zagrozili so celo, da se ne bodo več čutili odgovorni nasproti upravljanju manjšinskih pravic, če bodo Slovenci nadaljevali s postavljanjem list. In da bi dokazali svojo »dobro voljo«, so spet objavili, da bo v deželni zbor kandidiral tudi Slovenec Hansi Ogris, župan v Bilčovsu. V protislovensko kampanjo se je vrgel končno še socialistični deželni glavar Wagner, trdeč, da so samostojne slovenske liste obrnjene proti socialističnim interesom.

Povsod torej ista pesem: Slovenci so, naravnost povedano, nevarna prvina; drugo-jezična večina v deželi se jih mora bati! In drugače nam leta in leta dopovedujejo, kako majhen narod da smo in da nič ne pomenimo!

Ze več kot eno leto je Iran v središču svetovne pozornosti. Država, ki se je zdelo vzor urejenega in zdravega napredka med arabskimi državami, je na tem, da postane »islamska republika«. Sah Reza Pahlevi je moral zapustiti državo in se verjetno ne bo več vrnil. In kdo je omajal njegov prestol? Verski voditelj Homeiny, ki je živel v izgnanstvu v Franciji. Ko se je vrnil v domovino, so ga pozdravljale milijonske množice, ki mu fanatično sledijo. Homeiny je nato dosegel, da je moral odstopiti ministrski predsednik Bahtiar. Sestavo nove vlade pa je Homeiny zaupal Bazarganu, ki bo izvedel ljudsko glasovanje, da se Iran razglasi za islamsko republiko.

ODKOD HOMEINYJEV VPLIV?

Da vsaj nekoliko razumemo stanje, je treba pogledati v preteklost. Ustanovitelj islamske vere je Mohamed. Kot ustanovno leto se šteje 622 po Kr. Po Mohamedovi smrti je prevzel vodstvo nove vere mož Mohamedove hčerke Ali. V islamu je prišlo do razkola. Leta 656 so Alija ubili in kasneje tudi njegovega sina Huseina, njune pristaše pa razglasili za heretike. Ti so se imenovali šiiti (»sci«a» pomeni stranko vernikov zvestih Aliju). V tej veji islama se je ohranilo izredno spoštovanje do Mohamedovih potomcev. Prepričani so, da je božji duh, ki je vodil Mohameda, tudi v njegovih telesnih potomcih. Zato svoje voditelje vedno izbirajo med Mohamedovimi potomci. V tem se šiiti bistveno razlikujejo od drugih muslimanov. Ker imajo Mohamedovi potomci njegovega duha, morejo pravilno razlagati sveto knjigo Koran. To moč imajo tudi »ayatollah«, ki so doktorji koranskega zakonika. Zato uživajo veliko spoštovanje.

Prebivalci Irana pripadajo verski skupnosti šiitov. Homeiny je ravno eden izmed iranskih ayatollahov.

Druga posebnost muslimanov šiitske smeri je globok čut za trpljenje, ki ima svoje korenine v mučeništvu prvih voditeljev Alija in njegovega sina Huseina. Vsako leto se spominjajo njune smrti z velikimi slovesnostmi in z množičnimi romanji na njuna grobova. Prepričani so, da njuna usoda postane lahko tudi njihova.

Šiite preveva globoko upanje. Pripravljeni so za svoje versko prepričanje sprejemati kakršno koli trpljenje. Vodi jih tudi prepričanje, da se bo eden preteklih mističnih voditeljev, ki je skrivnostno izginil, ponovno vrnil ob koncu časov kot »mahdi«, to je kot tisti, ki ga vodi Bog. Ta božji voditelj, ki bo sprva mnogo trpel zavoljo hudobije na svetu, bo končno ustanovil kraljestvo pravice in miru. To pričakovanje vodi šiite v fanatizem.

ZGREŠENA ŠAHOVA POLITIKA

Sah Reza Pahlevi je hotel zaostali Iran razviti v moderno industrijsko državo zahodnega tipa. Dal je zgrediti mesta, tovarne, avtoceste. Skrbel je za šolstvo. Započel je veliko akcijo proti nepismenosti. Se pred dvema letoma je dejal, da bo Iran ob koncu stoletja v vrsti desetih svetovnih velesil. Priznati je treba, da je šah storil mnogo več za razvoj iranske države kot so storile druge arabske države, ki izvažajo petrolej. Odkod potem toliko nasprotovanja?

Predvsem je bil zgrešen šahov odnos do verskega čustvovanja iranskega ljudstva. Preziral je islamsko vero in poniževal nje-

ne voditelje. Sam Homeiny je moral v izgnanstvo. Izrazil je vsako priložnost, da bi pokazal, da je islamska vera za moderni Iran nekoristna. Bil je prepričan, da bo napredek pomel z vernostjo. Ni uvidel, da ima vera med iranskim ljudstvom globoke korenine. Zalil je verska čustva, ko je pospeševal evropski način življenja z vsemi negativnimi platmi: filmi, pornografske revije, nočni lokali, izvajajoči stenski lepaki in to v deželi, kjer v podeželskih krajih hodijo še vse ženske z zakritim obrazom.

Nastali so tudi veliki socialni problemi. Sah je podpiral razvoj industrije, ni pa uspel rešiti problema kmetijstva. Narasčalo je število brezposelnih. Razlike med revnimi in bogatimi so postajale vedno večje. Razvila se je velika korupcija, posebno v vrstah bližnjih šahovih sorodnikov.

IN PRIHODNOST?

Sah je moral iti, iz Pariza se je vrnil verski voditelj Homeiny, ki bi rad Iran spremenil v islamsko republiko. Star je 78 let. Ali se mu bo posrečilo? Če bo uspel, se iranskemu prebivalstvu obetajo težki časi. Homeiny hoče postaviti za temelj nove državne zakone, ki jih ima Koran. To pa pomeni državo potisniti v daljno preteklost, v zaostalost. Njegove ideje podpirajo zaslepljene množice.

Na nadaljnji razvoj dogodkov v državi bodo vplivale tudi velesile, ki imajo v Iranu velike gospodarske in politične interese. Zakaj je npr. francoska vlada dovolila, da je Homeiny iz Pariza vodil vstajo proti šahu? Brez dvoma si je od tega obetala v prihodnosti razne koristi. Kdo je potegnil kratko slamico v tej igri, bo pokazala prihodnost.

SMRT EDVARDA KARDELJA

Vodilne osebnosti slovenske zgodovine zadnjih 50 let izginjajo druga za drugo. Pred nedavnim smo poročali o smrti dr. Jožka Tischlerja na Koroškem, ki je soustvarjal usodo Slovincem v tej deželi. Danes beležimo smrt Edvarda Kardelja, ki je odločilno posegel v usodo našega naroda med zadnjo vojno in po njej. V soboto 10. februarja so namreč v posebnem uradnem obvestilu sporočili, da je tistega dne v ljubljanski onkološki kliniki umrl Edvard Kardelj. Postal je žrtev iste neozdravljive bolezni kakor njegov tovariš Boris Kidrič pred 30 leti. Kardelj je bil prej večkrat operiran; zdravniki so mu podaljševali življenje, dokler je bilo mogoče, na koncu je zmogala smrt.

Vlada je ob njegovi smrti odredila tridnevno javno žalovanje do njegovega pogreba, ki je bil v torek 13. februarja. Vse te dni so sredstva javnega obveščanja oddajala le resne programe, med temi so bili predvsem spomini na pok. Kardelja. Tudi svetovno časopisje je prineslo vest o njegovi smrti in se pri tem bolj ali manj spustilo v oceno njegovega dela in življenja.

Svedoča so te ocene različne, kakor je kdo gledal na Kardelja. V svetovnem merilu so ocenjevali njegovo delo predvsem v zvezi z jugoslovansko notranjo in zunanjo politiko. V zunanji politiki so poudarjali, kako je bil on tisti, ki se je najbolj upiral Stalinu in stalinizmu za neodvisno Jugoslavijo. Stalin tega ni prežrl in Kardelj je bil zaradi tega na prvem mestu na seznamu pri sovjetih osovraženih Jugoslovancov. Kardelj je bil tudi tisti, ki je oblikoval jugoslovansko zunanjo politiko prvih deset let po zadnji vojni. Bil je na čelu jugoslovanske delegacije na pariški mirovni konferenci. Po prelomu s Stalinom leta 1948 je spet vodil jugoslovansko zunanjo politiko kot zunanji minister in jo usmeril v »neuvrščenost«, kateri je Jugoslavija še danes zvesta.

Glede jugoslovanske notranje politike je isto časopisje podčrtalo predvsem dejstvo, da je Kardelj ostal zvest sodelavec Titu nad 40 let. Drugi veljaki, npr. Djilas in

Ranković so padli v nemilost, Kardelj in Tito sta pa nad 40 let ostala neločljiva prijatelja. Skupaj sta vodila partijo, skupaj sta med vojno izpeljala revolucijo in skupaj ostala na oblasti do Kardeljeve smrti. Pri tem pripisujejo Kardelju vlogo ideologa, revolucionarnega misleca bolj kot pa praktika. Njegova je namreč teorija o jugoslovanski lastni poti v socializem, njegova je zamisel o samoupravnem socializmu, ki je značilen za jugoslovansko stvarnost. Njega imajo tudi za očeta jugoslovanskih ustav po zadnji vojni, ki pomenijo ravno iskanje lastnega modela gospodarske in družbene ureditve. V tem oziru je Kardelj veliko pisal in v Jugoslaviji so njegove spise pridno študirali. Tudi zunanji svet je postal pozoren na njegove zamisli, ki so prodrle v svetovni socializem.

Kaj pa naj rečemo o Kardelju mi Slovenci? Naše gledanje in ocenjevanje njegovega dela pač ni enodušno. Eni ga v zvezde kujejo, drugi pa gledamo na njegovo delo tudi kritično. Tudi ni tu ne čas ne kraj, da bi zbužali spomine na leta revolucije in osvobodilnega boja, kakor tudi ne na prvih deset let po vojni, preden so v Jugoslaviji stopili na lastno pot v socializem. Pustimo bodočim zgodovinarjem, naj vsakemu po resnici in praviči določijo njegov del zasluga in odgovornosti. Večni Sodnik je z Edvardom Kardeljem to že storil, kakor bo z vsakim izmed nas ob naši smrti.

Če pustimo ob strani tista težka leta, moramo dati priznanje Kardeljevemu uporu Stalinu in Sovjetski zvezi, za lastno pot v socializem in za politiko neuvrščenosti in neodvisnosti tudi manjših držav.

■ Z obiskom v Jordaniji je Tito zaključil svojo pot po štirih arabskih državah Blžnjega vzhoda. Najprej je obiskal Kuwait, nato Irak. Ti dve državi sta bogati na petroleju. Nato se je ustavil v Siriji. V Jordaniji bi moral biti od 11. do 14. februarja. Nepričakovana smrt Edvarda Kardelja pa ga je prisilila, da se je že 12. februarja vrnil domov.

Privatna kapela v papeški počitniški rezidenci v Castelgandolfu je posvečena Materi božji iz Cestohove. Tako je hotel papež Pij XI., ki je dal kapelo obnoviti leta 1931 v spomin na leta svojega bivanja na Poljskem, ko je bil za nuncija v Varšavi. Gotovo ni slutil, da bo njegov peti naslednik Janez Pavel II. poljskega rodu in da bo njegova velika uteha imeti tako blizu Mater božjo z Jasne gore

Priprava na evropske volitve

Narodne manjšine v Italiji se korenito pripravljajo na bližnje volitve v evropski parlament, ki bodo letos 10. junija. V ta namen so predstavniki strank in gibanj teh manjšin imeli že več srečanj, na katerih so se pogovarjali o pripravi nanje. Zadnji sestanek je bil v nedeljo 11. februarja v Domodossoli. Na srečanju je sodelovala tudi Slovenska skupnost.

Predstavniki prisotnih manjšinskih in avtonomističnih strank ter gibanj alpskega loka so se pomenili o dejanskih možnostih predstavitev skupne liste. Na sestanku je v glavnem izvenela skupna politična volja za enoten nastop. Ta bo verjetno povezal vse sodelujoče stranke pod skupnim znakom Union Valdôtain, stranke francoske manjšine, ki lahko avtomatično predstavi svojo listo po celi državi, ker ima že parlamentarno zastopstvo.

Ni še gotova oblika nastopa južnotirolske SVP, ki bo verjetno šla po drugi poti.

Zakon namreč dopušča povezavo manjšinskih strank francoske, nemške in slovenske manjšine s kako vsedrjavno stranko. V tem primeru pa mora kandidat manjšinske stranke prejeti vsaj 50.000 preferenc, da je lahko izvoljen, medtem ko mora zadnji izvoljeni kandidat vsedrjavne stranke (s katero je manjšinska stranka povezana) odstopiti. To pa pride praktično v poštev le za južnotirolsko manjšino, ki lahko zbere predpisano število preferenc.

Skupni nastop ostalih manjšin pa ima gotovo najprej veliko simbolično vlogo, saj bo tako prvič prišlo do političnega nastopa združenih narodnih in jezikovnih manjšin v Italiji. To brez ozira na volivne rezultate, saj bo lahko prav tak nastop premaknil tudi obstoječe zakonodaje in tako v bodoče omogočil vsem manjšinam (ne samo največjim) demokratično in stvarno prisotnost v gradnji nove Evrope.

„Slovenski Božič“ v Gorici

Zbor Zveze cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega izvaja »Slovenski Božič« v Katoliškem domu v Gorici 4. februarja letos

Slovenska božična pesem že od nekdaj predstavlja pravi biser v našem narodnem izročilu. Narodna in umetna pesem si tu lepo podajeta roki in kažeta na raznolikost in obenem enovitost njenega muzikalnega izvora. Slovenski skladatelji so to večkrat zelo posrečeno povezali v svojih delih. Eden takih primerov je gotovo tudi kantata »Slovenski Božič« Matije Tomca. Delo je pravzaprav izbor raznih ljudskih božičnih pesmi, ki jih je pripravil etnograf dr. Niko Kuret. V glasbeno oblikovnem oziru je to kantata za mešani zbor, soliste in orgle oz. orkester.

Matija Tomc je v tem svojem glasbenem delu pokazal tiste značilnosti, ki jih sploh ima v slovenski glasbi našega časa. Posebej pa je tu dokazal, da mu je pri srcu obdelava ljudske motivike, ki jo potem s svojim estetsko-oblikovnim čutom preljeje v novo umetniško delo. Nekaj podobnega smo že zasledili pri njegovi epski kantati »Ravbar«, kjer pride prav tako do izraza fin posluh za uporabo ljudske motivike, vendar poizkušene z osebno ustvarjalno silo.

Ta »Slovenski Božič« so nam v nedeljo 4. februarja predstavili v Katoliškem domu tržaški pevci. Ob dnevu za katoliški tisk je namreč ZSKP iz Gorice povabila Zvezo cerkvenih pevskih zborov iz Trsta, da gostuje s to Tomčevo kantato. Obenem so združeni tržaški zbori izvajali še sedem božičnih skladb tržaških avtorjev Malica, Vrabca, A. Vodopivca-Bevillacqua, Hareja, Venturini, Gerbeca in Merkuja. Združeni zbor je dirigiral Janko Ban, solisti so bili Albert Miklavc, Bruno Kralj, Ljubica Berce-Košuta ter Franka Žgavec in Zdravko Klanjšček. Slednja dva so si tržaški gostje »zposodili« v Gorici, ker sta dva tržaška solista zaradi bolezni odpovedala. Vsekakor je to primer lepega sodelovanja med tržaško in goriško pevsko centralo. Pri orglah je bil Tomaž Simčič.

Tržaški pevci so vsekakor resno in lepo naštvirali Tomčevo kantato, ki je bila glavni del tega glasbenega večera. Ni lahko

zlasti združenemu pevskemu zboru naložiti takega bremena, saj mora dirigent podrobno in posamezno slediti vsem njegovim komponentam. Te pa so iz različnih krajev, tradicij, izvežbanosti in zato lahko le skupne vaje privedejo do zaželenega cilja. S svojim nastopom so pevci skupno z dirigentom pokazali, da je mogoče častno opraviti tudi take nelahke naloge in so nam predstavili verno in posrečeno izvedbo Tomčevega dela. Svoj prispevek so dali tudi vsi štirje solisti s svojim nastopom in prikupnim glasovnim učinkom.

Taki pevski nastopi prav gotovo poživljajo med našimi ljudmi ljubezen in smisel za našo pesem. Pri tem je treba še posebej poudariti, da je tak nastop tržaških združenih zborov v Gorici lep doprinos k sodelovanju na kulturnem področju med obema zamejskima središčema. Saj so prav Goričani pred leti prvi nosili slovensko pesem na Tržaško na pobudo pok. prof. Mirka Fileja, ki je toliko delal za podobno skupno kulturno delovanje. Zato naj zaključimo z željo, da bi ta prijetni in zanimivi nastop tržaških pevcev spet poglubil tako sodelovanje, ki je med nami prepotrebno!

V začetku je v imenu prirediteljev dr. K. Humar pozdravil navzoče in podčrtal pomen dneva za katoliški tisk, saj se je celotna prireditev odvijala prav v tem okviru. Naj tudi dodamo, da je bila dvorana Katoliškega doma spet polna, kar jasno kaže na pozitiven pristop naših ljudi k takim gostovanjem in kulturnim dogodkom. Bgsl

Po smrti protojereja Aleksandra Simiča, ki je bil dolga leta pravoslavni župnik v Ljubljani, je to mesto prevzel Srečo Dušanič, rojen leta 1947 pri Tesliću v Bosni. Duhovnik je od leta 1974. Je poročen in ima dva otroke. Dušanič bo oskrboval tudi pravoslavno župnijo v Kranju, ki še nima svojega bogoslužnega prostora in gostuje v podružniški cerkvi rožnovenske Matere božje v Kranju.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Poroke in razveze v Sloveniji

V Sloveniji se letno sklene približno 15.000 zakonov. Nad 11.000 nevest je starih pod 24 let. Žal, so zakoni zelo krhki. Sodišča v Sloveniji razvežejo letno kar 2200 zakonov. Največ zakonov gre narazen v tretjem letu skupnega življenja. Najbolj trdni so zakoni kmečkega prebivalstva, največ razvez pa je med kulturniki in umetniki. (Po »Naših razgledih«)

Samomori v Sloveniji

V Sloveniji iz leta v leto raste število samomorov. Leta 1976 si je 574 ljudi vzelo življenje, kar znaša 3,06 % na 100.000 prebivalcev. Naslednje leto se je odstotek zvišal na 31,5.

Po številu samomorov je prišla Slovenija v sam vrh evropskih držav, saj je na tretjem mestu. Socialni delavci proučujejo ustanovitve telefonskih centrov za preprečevanje samomorov. Iskati pa bi bilo treba tudi vzroke tega tragičnega bega iz življenja. (Po »Naših razgledih«)

Opomba: Ali niso samomori dovolj glasno opozorilo za Slovence, da visoki življenjski standard ni še pogoj za srečo? Da človek ne živi samo od potrošniških dobrin, temveč tudi od božje besede?

Jeziki v šolah

Angleščine se v Sloveniji učijo v osemletkah največ, le na štajerskem tudi nekaj nemščine, katero v resnici rabijo v turizmu in trgovini največ. Angleščine se učijo tudi na Primorskem, kjer bi potrebovali tudi

več italijanščine. Ta pa je kot učni jezik samo v Slovenski Istri, kjer se je učijo že od prvega razreda. Pridruži se seveda angleščina od petega razreda dalje kot drugod v Sloveniji. Da bo zmešnjava še večja, se v Istri učijo še srbohrvaščine od petega razreda dalje. Žal pa se Srbi in Hrvati ter drugod v Jugoslaviji slovenščine ne učijo.

Da so učni uspehi v slovenskih šolah ob takšni natrpanosti s tujimi jeziki neugodni, posebno v Istri, je samo po sebi umevno. Najslabše znajo zato otroci prav svoj lastni materin jezik. Ta je postal zmes vsemogočega žargona. Slavistično društvo v Ljubljani poziva zato k skrbi za pravičen jezik, zlasti v tisku, na radiu in televiziji.

Ljubljanska banka za obmejno sodelovanje

Posebne skupnosti oz. ustanove naj bi v ta namen ustanovila Ljubljanska banka in sicer za sodelovanje z Avstrijo, Italijo in Madžarsko. Te ustanove, pri katerih naj bi bila udeležena tudi gospodarska podjetja naj bi pospeševale obmejno gospodarstvo in mejno trgovino s sosednjo državo. Pri tem naj bi nastopale medsebojno povezano. Pobuda je vsekakor dobra, vprašanje pa je, če bodo take ustanove na meji enakopravno uporabljale pri gospodarskih stikih z zamejstvom slovenski jezik. Ljubljanski poslovni krogi ravno na tem polju navadno ne kažejo dovolj poslušnosti.

Mladim staršem v premislek

V roke mi je prišla tiskovina z naslednjimi navodili za starše, če hočejo, da se bodo njihovi otroci razvili namesto v dobre člane človeške družbe v pokvarjenosti in zločince:

1. Začnite že majhnemu otroku dajati vse, kar zahteva. Tako bo rastle v prepričanju, da ima ves svet dolžnost, da ga vzdržuje.

2. Če pri dveh ali treh letih izgovarja grde besede, smejte se mu in recite, da je zelo duhovit. Tako si bo začel domišljati, kaj vse on je in bo dobil veselje, da bo uporabljal vedno grše in bolj podle izraze.

3. Ne dajte mu nobene verske vzgoje, zlasti ne učite ga moliti, da ne boste motili njegove svobode vesti, saj bo, ko bo polnoleten, že sam izbiral med vero in nevero.

4. Nikoli ga ne učite, da bi razlikoval med dobrim in slabim, da bi ne vzbudili v njem občutka krivde kot uči moderna psihoanaliza. Pozneje, ko ga bodo zaprli zavoljo tatvine avtomobila, bo prepričan, da je družba do njega krivična in da ga po krivem preganja.

5. Pobirajte za njim vse, kar meče po tleh: igrače, knjige, olupke sadja itd. Naradite vedno vi, kar bi moral narediti on sam. Tako bo mislil, da ga imate radi in se bo naučil prekladati odgovornost vedno na druge.

6. Pustite, naj bere vse, kar mu pride v roke. Ne vtikajte se v njegove zasebne zadeve, tako se bo naučil delati vse po svoje in bo rastle predzren ter brez volje. Ne vprašajte ga, kod hodi in kam gre, saj bi to oviralo njegovo samostojnost.

7. Med seboj se vedno prepirajte v otrokovi navzočnosti, tako bo videl, da so tudi

v zakonu težave in ne bo morda nekoč razočaran, če bo prišlo do razporeke. Bo manj trpel ob tem dogodku.

8. Dajte mu denarja, kolikor si ga želi in ne pustite, da bi si sam kaj pošteno zaslužil. Zakaj bi ubožcu vendar delali težko življenje?

9. Izpolnite mu vsako željo pri jedi in pijači, pri obleki in drugod, še več, uganite že vnaprej njegove želje. Tako mu boste prihranili ponižanje.

10. Vedno zagovarjajte njegove napake in slaba dejanja pred drugimi otroci. Govorite vedno v družini proti učiteljem in duhovnikom. Naj vedno ima samo otrok prav. Če vaša beseda ne uspe, ga potolažite, da je ves svet proti njemu in se mu dela krivica.

11. Nikoli ga ne posvarite ali okregajte, pa naj dela karkoli. Lahko bi se prestrašil in celo bolezl. Nikoli ga ne udarite, ker bi vas potem lahko sovražil ali pa bi se naučil biti pohleven, kar bi bilo slabo za njegov značaj.

12. Če bo pozneje imel otrok opravka s policijo, nikar si tega ne jemljite k srcu. Recite, da je bil vedno tak že iz otroških let in mu niste mogli spremeniti značaja. Tako bo vaša vest v miru.

13. Pripravljajte ga na življenje tako, da bo iskal samo zabavo in užitek. Potem jih ne bo imel ne on ne vi.

Teh 13 pravil je iz svoje izkušnje z mladimi pripravila policija v Texasu in dodala sledeče opozorilo: »Če boste delali s svojimi sinovi tako, jih boste vzgojili v razbojnike; če boste ravnali obratno, bodo zrastle vaši otroci dobri, sebi in drugim v veselje.«

F.M.

OKNO V DANAŠNJI SVET

● Izšel je Papeški letopis za 1979. Iz njega je razvidno, da je v katoliški Cerkvi sedaj 2.305 škofij, uradno organiziranih škofijskih konferenc pa 97. Lani so vzpostavile diplomatske stike z Apostolskim sedežem države Zambija, otočje Fidži v Oceaniji ter otoka Trinidad-Tobago v Karibskem morju.

● Vatikanska pošta uprava je izdala serijo štirih znamk (70, 120, 250 in 350 lir) v spomin na papeža Janeza Pavla I. Na znamkah je pok. sv. oče v štirih svojih značilnih držah, ki so bile posnete v času njegovega 33-dnevnega vladanja Cerkve.

● V zadnjih osmih letih se je v Zahodni Nemčiji povečalo število katoliških šol od 1.072 na 1.142. Država te šole izdatno podpira. Vzdržuje šolske stavbe, prispeva 90 % stroškov za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje ter 85 % za plače učiteljem.

● V Kölnu hranijo, kot pravi pobožna tradicija, smrtne ostanke sv. Treh kraljev. Zanimive rezultate je dala zadnja raziskava o tkanini, v katero so zavite lobanje v relikviariju. Izkazalo se je, da je tkanina iz 3. stol. po Kristusu in da izvira iz mesta Palmyre na Bližnjem vzhodu. Seveda iz tega še ne moremo sklepati na pristnost relikvij, drži pa to, da so zelo stare in da so jih prinesli iz krajev, kjer naj bi bili tudi Modri doma.

● V bivši portugalski koloniji Mozambik v južnovzhodni Afriki marksistična vlada na vse mogoče načine ovira delovanje Cerkve. Krst je mogoče podeliti šele pri 18 letih starosti. Škofa v Pombi in Lichingi sta v hišnem priporu, v Pombi pa so vsem misijonarjem prepovedali obiskovanje kristjanov po vasih.

● V mestu San Salvador, glavnem mestu srednjeafriške države El Salvador je policija vdrla v župnišče ene tamkajšnjih župnij ter ustrelila duhovnika in štiri fante, več mladih pa priprla. Vladni organi trdijo, da so župnišča postala kraj zbiranja za pomoč gverilcem, kar pa je samo izgovor za preganjanje vseh, ki nasprotujejo diktatorskemu vojaškemu režimu.

● Trije papeži, Leon XIII. (1878-1903), Pij X. (1903-1914) in Benedikt XV. (1914-1922) v vsem času svojega vladanja niso zapustili svojega bivališča v Vatikanu. S tem so hoteli protestirati zoper novo italijansko kraljestvo, ki si je leta 1870 vključilo tudi papeško državo. Prvi, ki je po letu 1870 spet prestopil vatičanske zidove, je bil Pij XI. Pij XII. je rimsko mesto obiskal osemnajstkrat, Janez XXIII. pa se je leta 1962 že odpravil na romanje v Loreto in Assisi. Od tedaj so papeževa potovanja iz Vatikana v zunanji svet prenehala biti redkost.

Doslej 36.000 ljudi pobranih s ceste

Misijonarke ljubezni do bližnjega, ki jih je mati Terezija v Kalkuti ustanovila pred

26 leti, so doslej pobrale pa cestah 36.000 ljudi, od katerih so jih 17.000 negovale vse do njihove zadnje ure.

Mater Terezijo so vprašali, kako je s poklici v njeni ustanovi. Odgovorila je, da to zanjo ni problem, da nima težav. Vprašanje poklicev se rešuje v vsakodnevno uro čiščenja pred Najsvetejšim. Njene sestre namreč opravijo po končanem delu vsak večer eno uro čiščenja pred tabernakljem.

★

KRATKE NOVICE

■ Za bližnje parlamentarne volitve, ki bodo v Španiji, je stalna komisija španske škofovske konference pozvala vernike, naj se volitev udeležijo, obenem pa dobro premislijo, komu bodo oddali svoje glasove. Gotovo naj ne glasujejo za tiste stranke, katerih politični program vsebuje materialistično pojmovanje življenja, ki se zavzemajo za splav in ločitev ter zahtevajo, da preide vzgoja in šolsko izobraževanje izključno v državne roke.

■ Vojaška vlada v Pakistanu je proglasila ob 1409. obletnici Mohamedovega rojstva koran (mohamedansko sv. pismo) in suno (mohamedansko izročilo, ki ga v Iranu šiiti ne priznavajo) za vrhovni zakon Pakistana. V bodoče bo preštevno kaznovano s smrtjo, nečistovanje med neporočnimi s sto udarci biča, enako pitje alkoholnih pijač in krivo pričevanje. Tatovom se bo odsekala roka ali noga.

■ V New Yorku je umrl zadet od srčne kapi eden največjih bogatašev sedanjega časa Nelson Rockefeller. Imel je 70 let. Politično je pripadal liberalnemu krilu republikanske stranke. Trikrat je poskusil postati kandidat te stranke za predsednika ZDA, a brez uspeha. V veliko breme mu je bilo, da se je kot ločeneč ponovno poročil. Predsednik Ford ga je za časa svojega vladanja imenoval za podpredsednika republike, štirikrat pa je bil izvoljen za newyorškega guvernerja.

Za kluba »Sirena« in »Čupa« ni pristana

Edina slovenska veslaška kluba »Sirena« v Barkovljah in »Čupa« v Sesljanu ne moreta dobiti lastnih pristanov. Pristojne oblasti jima tega ne omogočijo. Vsa podobna italijanska veslaška društva pa imajo na tržaškem obrežju ustrezna pristajališča. Na obnem zboru »Čupe« so člani pozvali deželo in občino, naj odpravita to razločevanje. Pri tem naj bi jih podprle slovenske politične organizacije. Klub deluje zelo živahno. Prireja tečaje za čolnarjenje, jadranje in njegovi člani se udeležujejo regat. Predsednik tega kluba je Niko Kosmina.

Kamenčki

Iz pravljice o Janku in Metki

Vsi poznate pravljico o Janku in Metki. Ta pravljica pravi, da je stara čarovnica zaprla Janka v kletko in ga pitala; ko bi bil dovolj opitan, bi ga zaklala in spekla. Starka je pa bila na pol slepa, zato je hodila h kletki in Janko je moral skozi mrežo pomoliti prst, da ga je starka otipala, ali je že dovolj opitan. Janko ji je pa vsakokrat pomolil kost namesto prsta in tako varal čarovnico, dokler ni prišla rešitev.

Na to pravljico me spominja sedanja in pretekla debata, ali je PCI demokratična stranka ali ni. Vsi otipavajo demokratičnost italijanske partije, kot je čarovnica otipavala Jankov prst. Pri tem eni (PSI) trdijo, da je partija demokratična stranka, drugi (DC in PSDI) pa menijo, da ni še dovolj demokratična, vendar upajo, da bo. PCI pa enim in drugim nudi kost namesto prsta. To se pravi, da partija daje razne izjave o svoji demokratičnosti, prave svoje narave pa ne pokaže. Njeni voditelji namreč izjavljajo, da so za demokratični pluralizem, da so za lastno pot v socializmu, da hočejo pripadati zahodnemu svetu in podobno.

To otipavanje »demokratičnega« prsta PCI je posebno vneto te dni, ko gre za sestavo nove vlade. Če je PCI demokratična stranka, kot menijo socialisti, potem ni razloga, da bi je ne sprejeli v vlado; če pa PCI ni demokratična stranka v tem smislu, da ne spoštuje demokratične igre večine in manjšine, potem ne spada v vlado, ker bi vanjo vnesla le zametek diktature. PCI je pri tem dovolj prebrisan, da ne pokaže svojega prsta, temveč nudi le kost. Pri tem upa, da jo bodo vsi partnerji priznali za demokratično stranko in jo bodo sprejeli v koalicijsko vlado. Ko bo enkrat v vladi, bo že pokazala, kako pojmuje demokracijo in pluralizem. Tudi Benito Mussolini se je svoj čas poslužil podobne taktike in za njim Novotny v Pragi leta 1948. Zato sta zlasti Andreotti in DC pred težkim vprašanjem, ali je »demokratičnost« italijanske partije le kost ali pravi prst. Če ne bosta znala ali če si ne bosta upala na to odgovoriti, potem bodo morali odgovoriti volivci na predčasnih volitvah. (r+r)

Desetih Koroški kulturni dnevi

Sredi preteklega meseca so se vršili v Mohorjevem domu v Celovcu 10. Koroški kulturni dnevi. Trajali so tri dni ob udeležbi pomembnih predavateljev iz Koroške in Slovenije. Prireditelj je odprl s posebnim govorom dr. Janko Zerzer. Med predavatelji so bili iz Slovenije Nace Šumi, Drago Drušković, Vladimir Klemenčič, Dušan Nečak, Bogo Grafenauer, Jože Rajhman, Matjaž Kmecl, s Primorske Karel Škovič in Milan Pahor. Sodelovala je skupina Slovenskega znanstvenega inštituta iz Celovca; od koroško nemške strani sta se s predavanjem udeležila Willibald Holzer in Herbert Exenberger. O koroškoslovenskem slovstvu je spregovorila Vida Obid, o koroškonemškem pa H. Scharf. Znani celovški prevajalec iz slovenščine v nemščino Peter Kersche je predaval o svojem prevajanju.

Udeleženci so si v celovškem Domu umetnikov ogledali predstavo ljubljanskega gledališča. Ob sklepu dneva pa so naredili tudi izlet po Koroški pod strokovnim vodstvom.

Počastitev senatorja Lavšeta

V Clevelandu so poimenovali po senatorju Franku Lavšetu mogočno novo državno palačo kot priznanje za njegov dolgoletni trud in delovanje v ameriškem javnem življenju. Frank Lavše je bil mestni župan, guverner države Ohio ter nato senator.

Ob tej priložnosti so imeli posebno slovesnost, katere so se udeležili predstavniki mesta in omenjene zvezne države ter številni sodelavci in rojaki, clevelandski škof ter župnik osrednje slovenske fare pri Sv. Vidu. Senator se je zahvalil za čestitke in v svojem nagovoru na zbrane poudaril zvestobo slovenstvu: Kako bi mogel pozabiti jezik svoje ljube matere, kako bi mogel pozabiti pesmi, katere je pela, ko me je malega fantka zibala v naročju? Poudaril je, da ne sme in ne more biti nobenega nasprotja med zvestobo Ameriki in zvestobo slovenskim izročilom.

● Grško katoliški škof Ilarion Capucci, ki je bil pred leti od izraelskega sodišča obsojen zaradi hitopaljarskega orožja palestinskim gverilcem na 12 let zapora, po enem letu pa na prošnjo papeža Pavla VI. že spuščen na svobodo, je zlorabil zaupanje Vatikana in se brez dovoljenja Apostolskega sedeža udeležil zadnjega kongresa Ljudske fronte za osvoboditev Palestine v Damasku.

Knjiga cerkvenih ljudskih pesmi

Konec januarja je izšla v Ljubljani reprezentativna knjiga »Cerkvene ljudske pesmi« na 510 straneh velikega formata. V podnaslovu piše, da je to »priročnik za organiste k pesmarici "Hvalimo Gospoda"« (partitura). Ta pesmarica, priročnega formata, za vernike, z besedilom Reda sv. maše, nedeljskih hvalnic in večernice ter nekaterimi liturgičnimi uvodi, je tudi že v tisku. Mislilo, da izide po veliki noči. Za vsako pesem bo imela tudi note (en glas). Temelj za to ljudsko pesmarico pa je v knjigi, ki je sedaj izšla. Vse pesmi so iste v obeh, tudi zaznamovane z isto številko in v istem vrstnem redu. Vendar so v knjigi, ki je izšla, z notami za štiri glasove.

Obe knjigi sta dolgo časa pripravljali dve komisiji, ena za glasbeni del, druga za besedila. Ta komisija je skušala zbrati najbolj rabljene pesmi na celotnem slovenskem področju v eni, skupni pesmarici. Zato so v tej knjigi tudi pesmi, ki niso bile v pesmarici, katero je pred dobrimi desetimi leti izdala Zadruška katoliških duhovnikov v Ljubljani in je pred letom dni poslala. Vseh pesmi oziroma spevov je 527. Komisija za glasbeni del je za vse pesmi skušala najti najprimernejši napev, upoštevajoč izkušnje našega ljudskega petja. Knjigo je izdal in založil nadškofijski ordinariat v Ljubljani 1978. Ker to ni kakšna založba in nima denarja, katerega bi vložil v prodajo (taka knjiga se prodaja od pet do deset let), so denar posodili številni

župnijski uradi. Trdo vezana knjiga stane 400 dinarjev. Kot urednika sta v knjigi omenjena ljubljanski stolni župnik Tone Smerkolj (uvod in besedila) in Edo Skulj (glasbeni del). Pri glasbenem delu sta sodelovala Matija Tomec in Jože Trošt. Pri besedilih so sodelovali: Radogost Grafenauer, Milica Grafenauer, Lojze Kozar, Janez Oberstar in Tone Smerkolj. Natis knjige je oskrbel Zdravko Reven, notografijo pa Andrej Lenarčič. Knjigo je natisnila in zvezala tiskarna Delo v Ljubljani.

V knjigi ni ritmičnih in otroških pesmi, ker so za te predvidene posebne zbirke. Vzporedno s temi cerkvenimi pesmimi že izhajajo zbirke pesmi v knjižnici Cerkvenega glasbenika. Našim pevcom in organistom naj bi omogočile večjo izbiro. Knjiga »Cerkvene ljudske pesmi« pa naj bi bila temeljna knjiga naših korov in pevskih zborov. Z njo bi radi izdajatelji dali prenovi slovenskega bogoslužja nov zagon. V času, ko morajo množice vedno bolj sodelovati pri božji službi, naj bi tudi množična ljudska pesem dobila tisto mesto, ki ji gre. Pevski zbori imajo v bogoslužju svoje mesto, svoje mesto pa ima tudi ljudstvo s svojo, ljudsko pesmijo. Naša pesem preseneča druge narode. Radi ji prisluhnejo, še bolj pa če slišijo množico. Z ljudsko pesmarico bomo dobili v roke sredstvo za poživitev te slovenske množične cerkvene pesmi.

50-letnica Lateranskih pogodb

11. februarja 1929 je bil podpisan v Lateranski palači v Rimu sporazum med italijansko državo in Vatikanom. Z njim se je papež odpovedal pravicam do nekdanje papeške države, ki je obsegala dežele Lacij, Rimom, Umbrijo, Marke ter Romanjo, Italija pa je priznala območje Vatikana za samostojno in neodvisno papežovo državo. Po tej pogodbi ne spadajo pod italijansko državno suverenost tudi nekatere bazilike in zavodi v Rimu, med temi sam Lateran, bazilika in palača, ki sta uradni sedež in stolnica rimskega škofa, papeža. Italija se je obvezala, da bo novo nastali papeški državi Vatikan kot odškodnino za dežele, ki si jih je priključila, izplačala 1.750 milijonov lir. To je torej premoženje, naloženo po raznih bankah in v raznih delnicah, od katerega je odvisen finančni obstoj Vatikana.

Vatikan je danes najmanjša država na svetu in ne meri niti 0,5 kv. km. Upravlja jo guverner, ki je podrejen naravnost papežu. Kot neke vrste zunanji minister je kardinal državni tajnik. Za red skrbi švicarska garda. Državljanje vatičanske države so nekateri stalno bivaajoči v Vatikanu, njih družine ter vsi kardinali v Rimu. Vatikan ima lastno pošto, lastne kovance (vatičanska lira), radio in kolodvor. Vatikanu pripada tudi papežovo poletno bivališče Castelgandolfo, 27 km južno od Rima.

Ta majhna država pa zadostuje kot porok državne neodvisnosti Apostolskega sedeža. Nekdanja papeška država je imela svoj začetek že leta 756, ko je frankovski kralj Pipin predal papežu območja, ki so prej tvorila »Patrimonium Petri«. S tem je Pipin priznal papeža kot svetnega vladarja. Papeška država se je obdržala do leta 1870, ko jo je zasedla in sebi priključila Italija.

Številne države in sam papež pa italijanske zasedbe niso priznali in tako je vse do poravnave leta 1929 obstajalo tako imenovano »Rimsko vprašanje«. Pij XI. je kot realist in zgodovinar dobro vedel, da obnove lastne države v njenih starih mejah ni več mogoča, zato je pristal na pogajanja. Danes mu katoliški svet priznava, da je bila njegova odločitev potrebna in pametna.

Iz Beneške Slovenije

Nova tovarna v Slov. Benečiji

Kemična industrija IPLAS iz Kopra je sklenila sporazum z videmsko družbo Vetroresina za gradnjo novega obrata. Nova tovarna bo proizvajala ojačene materiale iz plastičnih mas in bo stala na čedajškem področju v eni izmed nadiških dolin. To bo zaposlitev za približno 20 delavcev.

Beneškoslovenski »Dom«

Verski list Slov. Benečije »Dom« prinaša v zadnji številki daljši članek v italijanščini pod naslovom »Narodnost in državljanstvo«. Članek je izšel tudi v videmskem škofijskem listu »Vita Cattolica« in ga je

napisal beneški duhovnik Cenčič. Pisec na preprost, vendar zgovoren način pojasni razliko med obema pojmovoma. Nekaj sicer preprostega, toda za italijansko javnost, zaradi takšne šolske vzgoje in javnega obveščanja, precej nejasnega. Uredništvo lista je v Stoblanke (S. Volfango), 33040 Drenchia (Dreka), Udine (Italija).

★

Demokristjani izgubili občino Na Beli (Resiutta)

Na prvo nedeljo v februarju so bile občinske volitve Ne Beli, občini v Reziji. Na teh volitvah je demokristjanska lista, ki je doslej upravljala občino, izgubila v prid občinske liste (Lista civica). Slednja je prejela 187, DC pa 136 glasov (neveljavnih 14). Poraz demokristjanov naj bi povzročil škandal nekaterih njihovih svetovalcev. Vzroki pa so najbrž globlji.

Poraz za dosedanje občinsko upravo je bil nakazan že na zadnjih deželnih volitvah, na katerih je precej napredovala komunistična stranka (od 36 na 86 glasov), novi listi proletarskih demokratov (+20) ter furlanskega gibanja (+13), medtem ko je DC že tedaj nazadovala (od 155 na 127 glasov).

Bralci pišejo

Na rob nekim spominom in pismu

Razni duhovniki so se spravili na pisanje spominov, tako msgr. Jurca in Božo Milanović. Mednje je pristopil tudi bivši tržaški škof msgr. Anton Santin. Napisal je svoje spomine z naslovom »Al Tramonto«. Poleg tega je 21. decembra 1978 objavil v »Voce Libera« tudi neko pismo ob zaključku srečanja »Kristjani iz oči v oči«.

V obeh spisih msgr. Santin zagovarja sebe in svojo dušnopastirsko dejavnost, tudi ono v prid slovenskih vernikov.

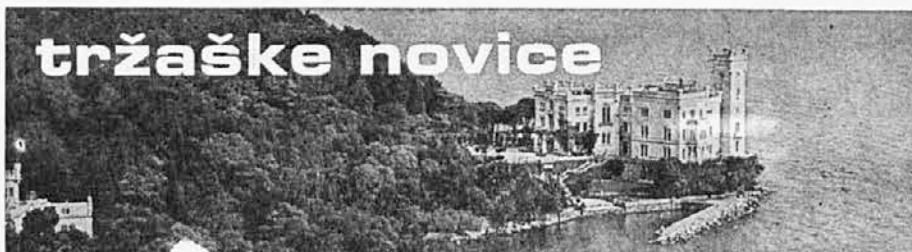
Vsakdo sme zagovarjati sam sebe in svoje delo. To pravico mu priznava tudi sodišče. Vendar se zgodovina ne gradi na spominih, temveč na dokumentih. To je napravil dr. Rudi Klinec v svoji knjigi »Primorska duhovščina pod fašizmom«; knjiga je zgrajena predvsem na dokumentih in kljub temu je v njej tudi nekaj netočnosti. Koliko bolj pa se netočnosti vrtnejo v spomine starih ljudi! Zato potrebujemo knjigo, ki bo tiste čase opisala na podlagi dokumentov in ne zgolj spominov, ki so vedno osebno pobarni. Brez take knjige bomo vedno ostali le pri trditvah, o katerih moremo ponoviti stari izrek: »Gratis assentitur, gratis negatur.« Brez dokumentov ti trdiš svoje, brez dokumentov jaz pobijam tvoje trditve.

Ali se bo našel kdo, ki bo na podlagi dokumentov opisal razmere pod fašizmom v Istri in v tržaški škofiji v letih fašizma in tudi po njih, vsaj do leta 1947? Napravil bi koristno delo.

K. H.

Širite „Katoliški glas“

tržaške novice

Tržaško škofijsko romanje v Rim

Tržaški škof Bellomi je po škofijskem zborovanju napovedal skupno tržaško romanje v Rim, ki bo od ponedeljka 3. septembra do četrta 6. septembra. Z g. škofom gremo predstavniki tržaške škofije na prvi skupni obisk sv. očeta Janeza Pavla II. Slovenski romarji imamo z drugimi Tržačani eno skupno službo božjo in avdienco pri sv. očetu, vse ostalo imamo ločeno zase. Prvi dan obiščemo Firence, 2. in 3. dan smo v Rimu, 4. dan se vračamo domov skozi mesto Siena, kjer obhajajo letos 800-letnico katedrale.

Gospod škof želi, da bi bila častno zastopana vsaka župnija, skupni romarski odbor pa sporoča, da je zaradi izrednega navala romarjev in turistov v Rim nujno potreben takojšnji vpis. Za vožnjo in vse stroške od kosila prvi dan do večerje četrtri dan poravnava vsak potnik 85.000 lir. Zaključek vpisovanja t. maja ali ob zasedbi mest tudi prej.

Informacije pri duhovnikih, v knjigarni Fortunato v Trstu in v Marijanišču na Opčinah (tel. 211113).

Pismo dnevniku »Il Piccolo«

V tržaškem italijanskem dnevniku »Il Piccolo« je dr. Drago Štoka, deželni svetovalec Slovenske skupnosti, objavil dopis, v katerem graja potvorbe, priobčene v istem dnevniku, glede odgovorov beneško-slovenskih županov na vprašalnik o narodnostnem stanju po tamkajšnjih občinah. Uredništvo lista pa ni objavilo celotnega Stokovega izvajanja, češ da je njegovo pismo predolgo in da objavlja zato le glavne misli. Kaj je izpustilo, si lahko le zamisljamo. Na vsak način, takšno okrnjevanje dopisa najvidnejšega slovenskega politika v deželi ni ravno znak odprtosti in širine pri italijanskem dnevniku.

Tako se je ta dnevnik sam spravil v krizo. Ko je z novim urednikom zamenjal tudi svojo staro nacionalistično linijo, je izgubil precejšen del svojih nacionalno usmerjenih bralcev. Desničarski krogi ga berejo bolj malo. Njegova naklada je baje padla kljub temu, da si skuša znova pridobiti tržišče s sobotno barvno prilogo ter izpostavljenimi plakati pred trafikami. Da pa s tem ni uspel, dokazuje prav povrnitev na bolj nacionalno linijo.

Romanje v Marijino svetišče nad Verono

Ker letos 13. junija ne bo skupnega romanja v Padovo, prireajo iste župnije romarski izlet v turistični planinski kraj Spiazzi, kjer je prenovljeno in zelo povečano Marijino svetišče »Madonna della Corona«. To svetišče visi kakor gnezdo pod nizkim gorskim grebenom, vzdano v živo skalo. Če omenimo, da vodi od asfaltirane ceste do svetišča 350 stopnic in naprej od svetišča v dolino drugih tisoč stopnic, imate približno podobo tega kraja. A nič strahu! Do sedanje cerkve se lahko peljete tudi s krajevnim manjšim avtobusom ali po isti zložni poti deset minut peš do belega Marijinega hrama v skalah, odkoder je edinstven pogled na dolino pod nami.

To Marijino svetišče obiščemo v sredo 25. aprila. Vseh nas bo okrog 500, ker se doslej prijavlja 11 župnij na to božjo pot. Vsaka župnija skrbi za vse materialno ločeno zase, skupno imamo le službo božjo. Somaševanje vodi škof Bellomi; pozneje imamo v tleh, štirih restavracijah skupno kosilo. Stroški za vožnjo in kosilo 14.000 lir. Vpisovanje se začne takoj in se zaključí 25. marca ali ob zasedbi mest tudi prej. Informacije pri duhovnikih ali pri Fortunatu ali v Marijanišču na Opčinah (tel. 211113).

Blagoslovitev kapele v Domju

Zaradi nesporazuma je brez naše krivde izpadlo poročilo o blagoslovitvi kapele na čast bl. p. Leopolda v Domju pri Trstu in ga objavljamo šele danes po enomesečni zamudi. Prosimo za oprostitev.

God sv. Nežje 21. januarja je bil za tržaško predmestje Domjo srecan dan. Dobili so svojo lastno cerkev in ji izbrali za patrona bl. p. Leopolda. Prispevki tržaških vernih Slovencev in Italijanov, pa tudi Goricanov, pa skrb in trud rimljanške župnika dr. Angela Kosmača sta pripomogla k uresničitvi tega za današnje čase res drznega podviga.

Sam tržaški škof Bellomi je prišel v Domjo, da blagoslovi novo kapelo in se s sv. mašo Bogu zahvali za ta veliki dar. Kapela se je napolnila z domačimi verniki, a premnogi so morali ostati zunaj kapele. Škofa Bellomija je pozdravil ravna-

telj dolinske srednje šole Strnad in izrazil svoje veselje, da ga lahko nagovori v slovenščini. G. škof se je zahvalil za pozdrav in vsem družinam Domja dal svoj blagoslov in zagotovilo, da vedno moli za vse. Sledil je še pozdrav dr. Kosmača, nakar so pevci zapeli »Pridi Sv. Duhe«.

Sledila je maša. Ob evangeliju je spregovoril g. Franc Stuhec in izrazil veselje vseh, da je tudi skromni Domjo dobil svoje cerkev, ki je že dvajseta v tržaškem Bregu. Šest je škofijskih cerkva in šest je podružnic. Orisal je glavne značilnosti bl. Leopolda, ki je bil skozi 42 let neutrudden spovednik in je vse svoje duševno in telesno trpljenje daroval za zedinjenje kristjanov. Sledil je ofer za kapelo, saj je dolg še vedno precejšen.

Po maši so nas dr. Kosmač in domača dekleta in žene pogostili v gornjih prostorih z vsemi mogočimi dobrotami. Gospod škof se je še dolgo zadržal z domačini, zlasti z otroki in jim naročil, naj ljubijo to hišo kot lastni dom.

Glavni pobudnik za kapelo dr. Angel Kosmač je pred leti kupil veliko Malalanovo hišo in kjer je bila nekoč trgovina, je sedaj kapela, dovolj prostorna za vernike Domja in okolice. V gornjih prostorih so sobe za seje in sestanke in tudi stanovanje za bodočega morebitnega duhovnika.

Dolina

Seja SSK. V petek 2. t. m. se je sestala na redni seji sekcija Slovenske skupnosti za občino Dolina. Prisotni odborniki so vzeli v pretres sedanje politično stanje v občini ter negativno ocenili delovanje občinske uprave, ki ni kos številnim potrebam.

Sekcijski odbor je nato sklenil podpreti pobudo komisije za ženska vprašanja ter sklicuje sestanek o družinskih posvetovalnicah, ki bo v petek 2. marca ob 20. uri v prostorih občinske hiše v Ricmanjih. Odbor je v tem oziru z zadovoljstvom ugotovil visoko zanimanje naših žena za to specifično problematiko ter bo sledil z največjo pozornostjo izvajanju te pomembne pridobitve za vso našo skupnost.

Prešernova proslava v Bazovici

V bazoviški kinodvorani je bila v nedeljo 11. februarja popoldne Prešernova proslava. Odprl jo je domači otroški zbor »Šlomšek«, ki se je poklonil našemu pesniku s petimi pesmimi, katere so poživile vmesne deklamacije Prešernovih pesmi.

Sledil je domači pevski zbor »Lipa«, ki je pod vodstvom Evgena Prinčiča podal tri pesmi. Svoj nastop je zaključil z Zdravljico, pred tem pa so otroci predočili njeno vsebino. Priložnostni govor o pesniku je imel dr. Zorko Harej.

Sporjed je zaključil domači cerkveni pevski zbor s petimi pesmimi, katerega je vodil dr. Z. Harej. Vmes sta bili še dve deklamaciji ter odlomek iz Romana o Prešernu pisateljice Ilke Vašetove.

Udeležba je bila dobra, sodelovanje tudi. Pri vseh je bilo čutiti potrebo po takih skupnih prireditvah in po medsebojnem povezovanju. Če je proslava imela pozitiven odmev, potem lahko to s svojo udeležbo potrdimo v nedeljo 18. februarja v isti kinodvorani, ko bodo ob 17. uri gostovali pri nas štrandski igralci s »Komedijsko komedijo«.

Devin-Nabrežina

Nesprejemljiv načrt o ljudskih gradnjah.

V sredo 7. februarja se je sestel odbor SSK za občino Devin-Nabrežina, da prouči predhodni načrt o ljudskih gradnjah, ki so ga po naročilu občinske uprave pripravili ing. Giorgetti (PCI), arh. Precalli (DC) in arh. Robustelli (PSI). Značilno je, da je levičarski odbor, ki se vzdržuje pri življenju le po zaslugi Slovenske skupnosti popolnoma prezrl izvedence slovenske narodnosti, ki najbolje poznajo posebne razmere v občini, pač pa vključil demokristjanskega izvedenca, čeprav je DC v občinskem odboru v opoziciji. Strogo politično gledano je jasno, da je prišlo v občinskem svetu do koalicije med PCI, PSI in DC na škodo slovenskega življa in SSK.

Nova študija o ljudskih gradnjah kaže, da se je občinska uprava odločila za politiko načrtnega naseljevanja. Če bo načrt odobren, se bo v občino z leti naselilo od 6 do 11 tisoč novih prebivalcev, to je neprimerno več kot bi to ustrezalo naravnemu razvoju oz. naravni rasti domačega prebivalstva. Jasno je, da SSK temu odločno nasprotuje, ker bi izvajanje take politike popolnoma izmaličilo narodnostno, družbeno in gospodarsko podobo občine same.

Po mnenju gori omenjenih izvedencev

V kinodvorani v BAZOVICI
v nedeljo 18. februarja ob 17. uri
dve uri pustnega smeha z veseloigro Marjana Marinca

»KOMEDIJA V KOMEDIJI«

Gostovala bo dramska skupina prosvetnega društva »Štandree«. Med odmorji srečlov za lačne in potrebne po svetu.

naj bi se novi občani naseljevali na področju Devina, Sosljana in Nabrežine, v pošte pa bi lahko prišle tudi vasi severno od železniške proge kot Trnovca, Sempolaj, Cerovlje vse do Medjevasi. Zemljišča in že obstoječa poslopja bi se seveda morala nujno razlastiti.

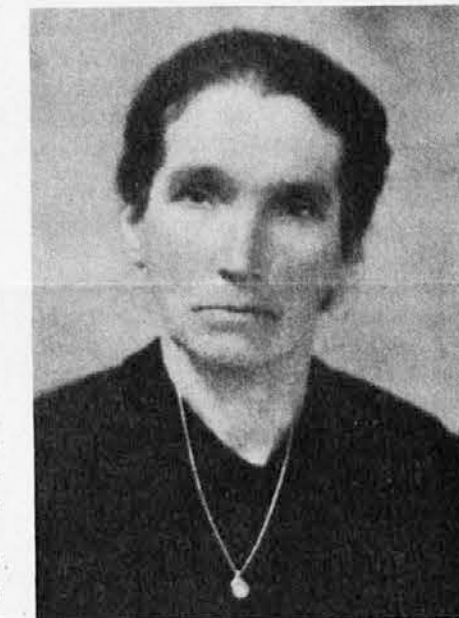
Odbor sekcije SSK za občino Devin-Nabrežina smatra za svojo dolžnost, da seznani slovensko in tudi resnično demokratično italijansko javnost z vsebino tega dokumenta, katerega izvajanje bi imelo naravnost pogubne posledice za slovensko prebivalstvo v devinsko-nabrežinski občini in bi škodovalo mirnemu sožitju in razumevanju med obema narodnostnima skupinama.

Odbor je hkrati poveril tajništvu sekcije SSK nalogo, naj priredi vrsto javnih zborovanj po občini, da bo čim več občanov natančno in pravilno obveščenih o celotni zadevi in da ti na demokratičen način izrazijo svoje nasprotovanje taki politiki občinske uprave.

Odbor je pozval tajništvo sekcije SSK, naj z vsebino dokumenta italijanskih izvedencev seznani pristojne organizacije in ustanove slovenske narodnostne manjšine, da se o njem izrečejo.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Doberdob

Naša zvesta faranka Emilija Lavrenčič vd. Gergolet, po domače nunca Milja Karlinina, je v sredo 7. februarja obhajala redek jubilej: namreč 90. rojstni dan. Za to izredno milost se je hotela dobremu Bogu zahvaliti s posebno zahvalno mašo. Že v cerkvi so ji mnoge prijateljice, ki se z njo večkrat srečajo v cerkvi pri maši, čestitale za praznik, voščila pa so se nadaljevala pred cerkvijo; posebno ganljivo je bilo videti, ko ji je voščila in jo poljubila druga jubilarica Jožefa Žužič vd. Ferolija, po domače nunca Pjopa Bedrejeva, ki je izpolnila 90 let v preteklem decembru.

Življenje naše slavljenke ni bilo z rožicami posuto, saj jo je stalno spremljalo vsakovrstno trpljenje, ki ga je pa znala in ga še zna kot močna žena junaško prenašati, vdana v voljo božjo v zavesti, da je človek toliko bolj podoben Kristusu, kolikor mu je podoben v prenašanju trpljenja.

Ze kot mlada delavka je okusila težo dela v tekstilni tovarni v Ronkah, kamor so tedaj hodile ženske peš, in pozneje, ko tam ni bilo več dela, pa v Trst. Nato je prišla prva svetovna vojna in strašno gorje, ki ga je prinesla zlasti našim krajem. Tedaj je morala z drugimi v begunstvo, mož pa na fronto. Kljub vsemu sta se oba srečno vrnila domov in začela trdo tlako obnavljanja domače hiše in kmetije, ki sta se z družino, ki je začela rasti, na njej preživljala.

Komaj sta se nekoliko opomogla, je nekaj pred drugo vojno umrl mož, leta 1942 pa je v Franciji padel sin Roman. Tej bolečini se je pridružila še nova, ko je leta 1975 nenadoma umrl še sin France. Od tedaj jo je večkrat videti, ko se objokana vrača z domačega pokopališča. Zadnja leta jo muči tudi bolezen, ki je kriva, da ji vid slabi; vendar kljub vsemu še rada prebira naše liste.

Vsem voščilcem k izrednemu jubileju se z veseljem pridružujemo tudi sosedje in vsa župnijska skupnost ter ji želimo še dosti let v miru in zdravju.

Odprtje osnovne šole v ul. Campi še negotovo

Na zadnji seji goriškega občinskega sveta, ki je bila v ponedeljek 12. t.m. je v odgovoru na interpelacijo svetovalcev SSK odbornik za javna dela odgovoril, da zavlačuje odprtje osnovne šole v ul. Campi predvsem dejstvo, da občinska podjetja niso še utegnili izvesti potrebnih napeljav. To seveda ni izgovor za zavlačevanje, saj bi z nekoliko dobre volje občina lahko vse to že naredila.

Občni zbor štandreškega Kmečkega društva

V soboto 10. februarja se je vršil v Štandrežu, v prostorih prosvetnega doma »Anton Gregorič« redni občni zbor domačega Kmečkega društva. Občni zbor je sklical in vodil predsednik Viljem Zavadlav, ki je v svojem poročilu poudaril važno vlogo, ki jo ima društvo predvsem v boju zoper razsežna razlaščenja štandreške zemlje.

Ob začetku zborovanja se je spomnil pokojnega Franca Lupina, večletnega predsednika in vseskozi aktivnega člana štandreškega Kmečkega društva. Predsednik je poročal občenemu zboru o delovanju Združenja za zaščito Štandreža, katerega član je tudi Kmečko društvo in skoraj vsi kmetovalci. Naglasil je, da samo organizirane oblike nastopanja lahko rodijo sadove v korist vseh Štandrežcev in v tej smeri je Združenje že doseglo precej konkretnih rezultatov, predvsem glede odškodninskih zasledenih zemljišč.

Tajniško poročilo je podal Emil Cingerli, ki je podrobno poročal o storitvah, ki jih je društvo nudilo članom, tako glede nakupa raznih semen in umetnih gnojil kot tudi pri izposojanju kmetijskih strojev. Društvo, ki trenutno šteje 56 članov, je v minulemu letu imelo osem rednih sej. Sodelovalo je pri Prazniku špargljev in organiziralo zahvalno nedeljo. O finančnem stanju je poročal Dušan Brajnik.

Pri volitvah je bil potrjen prejšnji 11-članski odbor in sicer: Dušan Brajnik, Kazimir Brajnik, Herman Brankovič, Rudi Budal, Emil Cingerli, Stano Cingerli, Savo Hoban, Danilo Paulin, Rado Paulin, Vladimir Zavadlav in Viljem Zavadlav. V nadzornem odboru pa so: Alojz Hoban, Daro Marušič in Jožef Tomšič.

Koncert pianistke Horakove

V okviru abonmajske koncertne sezone v Gorici bo 21. februarja klavirski recital pianistke Marine Horakove. Večer bo v Attemsovi palači. Začetek ob 20.30.

»Števerjanski vestnik« št. 1

To glasilo, ki ga izdaja SKPD »F.B. Sedej«, je s to številko stopilo v enajsto leto izhajanja. Prinaša pregled dogajanja v letu 1978. Rodilo se je 12 otrok (6 fantkov in prav toliko deklic). Umrlo je 6 oseb, najstarejša je bila stara 92 let, porok je bilo 5, v drugih krajih tudi 5; ena je bila zgolj civilna v Gorici. V Vestniku najdemo tudi poročilo o zadnji seji občinskega sveta v lanskem letu, pa vest o novem občinskem tajniku in o obmejnih stikih ob novem letu. Posebno poročilo govori o dejavnosti društva »F.B. Sedej«, drugo pa o delu župnijskega sveta. Objavljeni sta tudi dve pismi uredništvu, obe upravičeni. Prvo kritizira učiteljsko osebje, da ko se pridruži štrajku, pravočasno ne obvesti staršev o tem in pridejo otroci v šolo, kjer se znajdejo prepuščeni sami sebi. Drugo pa govori o božičnici, ki ni imela v sebi nič božičnega in božjega.

V nedeljo 25. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

VESELO PUSTOVANJE

ki ga pripravijo razne domače skupine. Te slednje prosimo, naj do torka 20. t.m. javijo svoj program na sedež ZSKP.

Štmaver

V Štmavru bomo praznovali v nedeljo 18. februarja sv. Valentina, našega prvega zavetnika. Slovensa sv. maša bo popoldne ob 3^h. Tudi okrepčil ne bo manjkalo. Vabimo k prvemu spomladinu!

Skavtska proslava v Doberdobu

Slovenski goriški skavti in skavtinja obhajajo letos 15-letnico ustanovitve naše organizacije in dvoletnico ustanovitve III. čete v Doberdobu. Oba jubileja bomo praznovali s skupno proslavo, ki bo v nedeljo 18. februarja v župnijski dvorani v Doberdobu s pričetkom ob 16. uri.

Pestri spored proslave vsebuje med drugim prikaz skavtskih filmskih posnetkov ter deklamiranje skavtskih pesmi. Skavti in skavtinja iz Doberdoba pa bodo prikazali daljši prizor iz skavtskega življenja. Obiskovalci si bodo lahko ogledali tudi razstavo fotografskih posnetkov iz našega petnajstletnega delovanja in še razstavo skavtskega ex tempore. Program se bo zaključil okoli 19. ure.

Krmin-Plešivo

Družabnost in veselje sta postala nekaj vzporedni program slovenskih vernikov na področju Krmin-Plešivo. Po stari navadi, ki menda prihaja iz Medane, so se na svečnico zbrali vsi cerkveni pevci v gostilni Pri lovcu. Seveda niso ostali sami. Večerje so se udeležili tudi znanci in prijatelji. Skoda, da je influenca zadržala na domu nekatere pevce. V zameno pa je prišel pomagat moški zbor »Brda«, ki je pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel najlepše iz svojega repertoarja.

Navzoče sta pozdravila Ivan Prinčič, starosta slovenskih javnih delavcev na Krminskem, in župnik Mirko Rijavec. K dobri volji pa sta seveda pripomogla tudi dobra kuhinja in briška zlata kapljica.

Čestitamo Plešivcem za to iniciativo, ker smo prepričani, da tudi taki zabavni večeri prispevajo k utrditvi verske in narodne zavesti.

Slovinci po svetu

Iz pisma slovenske misijonarke

S. Anica Miklavčič, doma iz Trsta, ki deluje kot misijonarka v Chungliju na Formozi, se je 1. decembra lani oglasila s pismom, v katerem med drugim pravi:

Novembra je poteklo deset let, odkar sem tu na Formozi. »Katol. glas«, ki mi ga pošiljajo tržaške družbenice, prejemam po treh mesecih. Toliko časa potrebuje do Formoze. Pa vsekakor bolje kot da bi sploh ne prišel. Po »Katol. glas« želim pozdraviti vse, ki me poznajo. Zlasti v Trstu jih je veliko in so veseli, če v listu najdejo tudi moje ime. Zal ne znam pisati kot g. Majcen. Nimam ne talenta za to, pa tudi časa mi manjka. Iz Ljubljane prejemam »Družino«, v kateri tudi najdem precej novic, ki me zanimajo. Moj novi deokrog je v hribih med ubogimi otroki. Vsi so krščeni, a versko zelo nevedni, zato jih učim verouk, ki ga radi poslušajo. Sebe in te otroke vam priporočam v molitvi in ostajam po Kristusu z vami združena.

Šport

PRVENSTVO MOSKE C LIGE Olympia - Scatolificio 1 : 3 (6 : 15, 15 : 6, 12 : 15, 2 : 15)

V predzadnjem kolu prvega dela prvenstva moške C lige je Olympia nastopila proti videmski ekipi Scatolificio, ki trenutno zaseda tretje mesto na skupni lestvici: njen cilj je torej prestop v višjo ligo. Zaradi tega je dopotovala v Gorico s trdnim namenom, da ne prepusti domači ekipi niti niza. Te ambicije pa so morda le utopije, saj sta drugi in tretji set pokazala, da bi Olympia z nekoliko več odločnosti in borbenosti lahko celo zmagala. Marsikdo je že upal na delno zmago v tretjem nizu, ko se je v domačih vrstah nekaj zataknilo. Sprejem žog je postal prava muka, obramba statična, napad pa neučinkovit. Nerazumljivo je, da se je to pripetilo prav v tekmi, ko so se pogoj v goriški ekipi nekoliko izboljšali, saj se je po dolgem času zopet vrnil v njene vrste igralec in trener Mirko Spacapan. Mislimo torej, da je problem slovenskega moštva psihološkega značaja, saj bi bil drugače tak preobrat tekme nemogoč. Upati je, da bodo fantje to krizo preboleli in pokazali vse njihove odbojarske odlike že v naslednjem nastopu, ko bodo zopet igrali na domačih tleh proti ekipi Apies iz Pordenona in sicer prihodnjo soboto ob 18.30.

Za Olympio so igrali: Antoni, Černic, Cotič M. in S., Kuštrin, Malič, Soban, Tommasi, Ferfolja, Bagon, Spacapan.

Peter s Poljske. Tako je naslov novi salezijanski knjižici, ki ima 96 strani in predstavlja novega papeža Wojtylo. Knjižico je po raznih virih sestavil Stanko Hočevar. Dobi se v knjigarni Fortunato v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici. Cena 500 lir.

Mladinski zbor »Kekec«, ki ga vodi Ivo Bolčina ob svojem nastopu na Mali Cecilijanki v Katoliškem domu v Gorici 8. decembra 1978

(ACM) APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA V GORICI ob prazniku svetih bratov in blagovestnikov vabi na

EKUMENSKI KONCERT

ki bo v nedeljo 18. februarja ob 16. uri v Katoliškem domu.

Na sporedu so liturgične in svetne pesmi, ki jih bo pel ekumenski zbor iz Gorice. Po koncertu pa diapozitivi z ekumenskega potovanja po Vojvodini in Fruški gori.

OBVESTILA

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete bo na sedežu v ponedeljek 5. marca ob 20. uri v prvem sklicanju, pol ure kasneje v drugem sklicanju.

Te dni je izšla nova izdaja Vodiča po goriških muzejih (Andiamo insieme a visitare i musei di Gorizia). Pripravil ga je ravnatelj muzejev dr. Guido Bradaschia. V knjigi se avtor najprej ustavi pri zgodovini obeh goriških muzejev, v Attemsovi palači in na gradu, nakar opisuje razstavljene muzeje.

Sestavo učbenika za pouk pedagogike na slovenskih učiteljskih v Trstu in Gorici razpisuje višji šolski skrbnik v Trstu. Rokopis je treba vložiti do 12. ure 31. januarja 1980. Podrobna navodila na šolskih skrbništvih v Trstu in Gorici.

Pastirček za mesec februar je izšel. Dobi se na običajnih mestih.

Mladika št. 1, leto 1979 je obiskala naše družine.

Društvo slov. izobražencev prireja proslavo ob stoletnici rojstva Josipa Murina-Aleksandrova v ponedeljek 19. februarja ob 20.15 v Peterlinovi dvorani v Trstu. Donizetti 3. Govoril bo prof. Vinko Beličič.

Slov. kulturni klub v Trstu vabi na razgovor o današnji kitajski stvarnosti in krizi na azijskem jugovzhodu v soboto 17. februarja ob 19.15 v ul. Donizetti 3.

Pri fotografu EGON, Trst, ul. Oriani 2, prvo nadst. (Barriera) so na voljo fotografije z letošnjega božičnega koncerta v stelnici sv. Justa.

DAROVI

Za katoliški tisk: Karmela namesto cvetja na grob Eleni Prinčič 10.000; Makuc, Gorica, 5.000; S. Z. 50.000; družina ing. Sosič v spomin Silvine Kogoj-Ferlat 15.000; pet družbenic v hvalence spomin voditelja Ivana Omersa ob tretji obletnici smrti 25.000; Vicchi 2.000; Marija Mislej 4.000; Marija Ban 5.000 lir.

Za Katoliški dom: Milka in Franc Terpin v spomin narodno zavedne Milke Rupnik 20.000 lir.

Za novo telovadnico: S. Z. 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: ga. Leban namesto cvetja na grob Pavli Hvala 20.000; J. in I. Bianchi 10.000 lir.

Za Pastirčka: M. M., Trst, 10.000 lir.

Ob prvi obletnici izgube ljubljene Avguščina-Marina Sirca daruje družina Sirca-Terčon za sklad Kat. glasa in za cerkev v Mavhinjah po 25.000 lir; v isti namen teta Olga za lačne po svetu 10.000, za »Fante izpod Grmadev« 50.000 in za smučarski klub Devin 25.000 lir.

V spomin na pok. očeta Valentina Bensa daruje hčerka Marica za Kat. glas, za Alojzijevešče in za goriške skavte po 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob Elze Lipanje vd. Pertot daruje družina Legiša, Mavhinje, za sklad. Kat. glasa in za skupnost Družina na Opčinah po 10.000 lir.

Za cerkvi v Rupi in na Peči: družini Cotar in Čevdek v spomin Kriste Cotar po 20.00000 lir.

Za Alojzijevešče: Danila Čevdek namesto cvetja na grob Mariji Semolič 10.000 lir.

Za skupnost Družina na Opčinah: N. N., Salež, 35.000; Krevatin Danica, Bane, 10.000; Ban Marija, Bane, v spomin nepozabnega

brata Viktorja ob tretji obletnici njegove smrti 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Zagar Milena 2.000; N. N. 13.000; Vremec-Marson Emilija 10.000; Guštin Julija 5.000; Kalin Viktor v spomin očeta Alojza 20.000; N. N. 8.000; dr. Kranjec Andrej 20.000; razni 26.000 lir.

Za cerkev na Banah: Malalan Albina v spomin na pokojne 2.500; N. N. 5.000; Krevatin Danica 5.000; Ban Marija v spomin nepozabnega brata Viktorja ob tretji obletnici njegove smrti 5.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Kristina Kale namesto cvetja na grob Francke Pečar 5.000; Avguščina Kale 10.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: N. N. 5.000; Marija Ražem 10.000; Igor Križmančič 8.000; Marija Debenjak 5.000; Marija in Dora Zivic v spomin pok. Ivana Požar od Sv. Ivana 10.000; Marija Ražem v spomin Francke Pečar 10.000; Marija Zagar (Suščeva) 5.000; Gabrijela Hrobat 8.000; Lucio Baitz 5.000; Vida Bernetič 2.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Trstu: v počastitev spomina matere g. Marija Gerdol daruje kolegica dr. Ksenija Levak 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: v spomin Ivana Požar darujeta družina ing. Ladija Bak 20.000 in Marija Bizjak 5.000; Justina Negode ob obletnici smrti F. S. L. 5.000 lir.

Za Mladinski dom v Boljuncu: Majda in Sondi Gerdol v spomin Pepke Gerdol 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Milena Franco ob tretji obletnici smrti moža Adrijana 5.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: družina Žuljan Zdravko namesto cvetja na grob Viktorije Kosmač 5.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N. 50.000; N. N. 22.000; N. N. (v spomin na pok. mamo) 10.000; Stefanija Kaluža, Trst, 20.000; družina dr. Zlobec 20.000; N. N. 600.000; šolske sestre, Trst, 100.000; nekaj dobrotnikov iz Gorice 50.000; sorodniki iz Nabrežine v spomin na pokojni Vero Ferlat in Silvijo Kogoj-Ferlat 100.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: Zora in Albin iz Barkovelj 10.000 lir.

Za novo cerkev: Cilka Kovač in Katari-na Zgaga ob smrti svaka Mihaela Božič 15.000 lir.

Za Mednarodni sklad za otroka UNICET: bratranca Ester in Arnaldo Fortini v spomin na pok. Adolfa Slade-Dolcetti 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Zora in Albin, Barkovelje, 10.000; N. N., Rupa, 5.000; Olga Terčon, Mavhinje, 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Ludvik Čevdek 5.000; J. Č. v spomin pok. učiteljice Pavle Hvala 5.000; mama in hči iz Trsta 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Vsem, ki so obiskovali in pospremili na zadnji poti drago

PAVLO HVALA

se iskreno zahvaljuje

Gorica, 10. februarja 1979

sestra in družina

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 18. do 25. februarja 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Danes obiščemo... 11.05 Mladinski oder: »Potovanje naše Jerice«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Mozaik melodij. 9.30 Vroči svinec. 10.05 Koncert. 11.00 To je bila zabava! 11.35 Radi smo jih poslušali. 12.00 Prizori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 13.15 Slovenski samospevi. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Roman v nadaljevanjih: J. Kersnik-F. Žerjal: »Jara gospoda«. 14.30 Glasbeni ping pong. 16.30 Žive povestice. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Čas in družba. 18.20 Opera glasba.

Torek: 8.05 Zenska stran neba. 9.30 Filološki utrinki. 10.05 Oddaja za otroški vrt. 10.15 Koncert. 11.00 Cronin: »Angeli noči«. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 »Jara gospoda«, roman. 14.30 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Pogledno v izložbo plošč. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Slovenska književnost v Italiji. 18.20 Opera glasba.

Sreda: 9.30 Nekdanji avtorji. 9.40 Iz zborovske zakladnice. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Zafkrkon, radijski varieté. 13.15 Naši zbori. 14.20 »Jara gospoda«, roman. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Dilema«, drama.

Četrtek: 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Cronin: »Angeli noči«. 11.35 Iz glasbenih komedij. 13.15 Cecilijanka 1978. 13.45 Gospodarska društva v deželi. 14.10 »Jara gospoda«, roman. 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Priročnik lahke glasbe. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Mi in glasba. 18.05 Slovenski govori na Tržaškem. 18.20 Opera glasba.

Petek: 8.05 Zenska stran neba. 9.30 Iz zapiskov Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 10.30 Drugorazredne narodnosti v Italiji. 11.00 Oddaja za šole. 12.00 V starih časih. 12.30 Iz operet. 12.45 Pristopanje k deželni oddaji. 13.15 Primorska poje 1978. 14.10 »Jara gospoda«, roman. 14.30 Gremo v kino. 15.00 Jugotonov express. 15.35 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni dogodki v deželi. 18.20 Opera glasba.

Sobota: 8.05 Radijski trim. 9.05 Kulturno pismo. 10.05 Koncert. 11.35 Na goriškem valu. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 »Jara gospoda«, roman. 14.30 Vse lépo, vaš Peter! 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Igra o Robinu in Marioni«. 18.45 Vera in naš čas.

■
Za misijon p. Kosa: N. N. 15.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, smrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage

Francke Kocijancič por. Pečar

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so na kateri koli način počastili njen spomin. Posebna zahvala g. župniku M. Zivicu in vsem, ki so se spemili na njeni zadnji poti.

Zalujoči mož ter sin z družino